

การใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงบำรุงดิน
ในแนวทางเกษตรยั่งยืน

โดย

นางวรรณา สุนันทพงศ์ศักดิ์

กลุ่มอินทรีย์ตุณและวัสดุเหลือใช้
กองอนุรักษ์ดินและน้ำ
กรมพัฒนาที่ดิน

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 36 37 03 12 829 10 25 05 12

เรื่องที่ 4 การใช้ปุยอินทรีย์เพื่อป้องป่ารุ่งดินในแนวทางเกษตรยั่งยืน

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 36 37 03 12 829 10 25 05 12

วัตถุประสงค์

1.สำรวจและรวบรวมข้อมูลและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางของเกษตรยั่งยืน บวกมาก ของอินทรีย์วัตถุในลิน เทคนิคพื้นฐานของการใช้ปุยอินทรีย์ชนิดค่างๆ ในระบบเกษตรยั่งยืน

2.ศึกษาและรวบรวมถึงบทบาทของอินทรีย์วัตถุในลินซึ่งมีอิทธิพลต่อคุณสมบัติของลิน

3.ศึกษาความข้อมูลเพื่อกำหนดเป็นแนวทางการใช้ปุยหมัก ปุยพิชชา ปุยคง เทษเดลิโอ พีชลุนดิน และการใช้ปุยรีวภาพในระบบเกษตรยั่งยืน

4.รวมรวมปัญหาและข้อเสนอแนะการใช้ปุยอินทรีย์เพื่อป้องป่ารุ่งดินในแนวทางเกษตรยั่งยืน

ระยะเวลาดำเนินการ

เริ่มต้น คุณภาพ 2535

สิ้นสุด กันยายน 2537

สถานที่ดำเนินการ

กลุ่มอินทรีย์วัตถุและวัสดุเหลือใช้

กองอนุรักษ์ดินและน้ำ

กรมพัฒนาที่ดิน

ผู้ดำเนินการ

นางวรรณเลดา สุนันทวงศ์ตักษ์ รับผิดชอบในฐานะหัวหน้าโครงการวิจัย (100%) มีหน้าที่วางแผนและกำหนดนโยบายในงานวิจัย การสำรวจและรวบรวม เพื่อศึกษา วิเคราะห์ และประเมินผลงานวิจัย จัดทำรายงานและสรุปผลการวิจัยเพื่อเป็นเอกสารสำหรับเผยแพร่วิชาการ

ขั้นตอนและวิธีการ

1. ดำเนินการสำรวจและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความหมาย หลักการแนวทาง คิด เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลของปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการจัดการ เพื่อที่จะนำไปสู่ ความยั่งยืนทางการเกษตร

2. ดำเนินการสำรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความสำคัญของอินทรีย์วัตถุในสิ่นและความต้องการอินทรีย์วัตถุของตินในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาของดินที่ขาดอินทรีย์วัตถุ และแนวทางการแก้ไข

3. ดำเนินการสำรวจเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของการใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพิชชาดิน ปุ๋ยคลอก วัสดุเชิงหล่อพิริออุดมคุณค่า และการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อการเจริญเติบโตและการเพิ่มผลผลิตพืช ซึ่งได้แก่ เอกสาร จากสถาบันศึกษา และหน่วยงานที่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอนุศาสน์ กรมพัฒนาฯติน กรมวิชาการเกษตร และ Food and Agriculture Organization of the United Nations เป็นต้น

4. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และผลงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ นำประมวลและเรียนรู้ให้เป็นเนื้อหาโดยจัดแบ่งออกเป็นหัวข้อเพื่อให้สามารถพิจารณา และวิเคราะห์แนวทางการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เพื่อบรรบปรุงบำรุงดินในแนวทางเกษตรยั่งยืน ได้รับเงินมากที่สุด

5. ดำเนินการประเมินและวิเคราะห์ข้อมูลที่ประมวลมาได้แล้ว นำเรียนรู้เพื่อสามารถสรุปให้เห็นถึงวิธีการ ระยะเวลา วัสดุการใช้และประโยชน์ของปุ๋ยอินทรีย์เหล่านี้ต่อการเจริญเติบโตและเพิ่มผลผลิตพืชในแนวทางเกษตรยั่งยืนตลอดจนบทบาทของอินทรีย์วัตถุในดิน

6. สรุปผลของการรวบรวม และเรียนรู้ของข้อมูล และผลการวิจัยเพื่อให้ทราบถึงแนวทางที่ซัดเจนต่อการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อบรรบปรุงบำรุงดินในแนวทางเกษตรยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค

7. จัดทำรายงานผลการวิจัยและเผยแพร่

สรุปผลงาน

1. แนวทางของเกษตรยั่งยืน

หลักการที่ฐานข้อมูลเกษตรยั่งยืนจะต้องเป็นการเกษตรที่มีการจัดการทรัพยากร่างกาย ในการผลิตทางการเกษตรซึ่งจะสามารถสนับสนุนความสำเร็จของมนุษย์ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยจะต้องคงคุณภาพของดินแล้วด้วย แหล่งน้ำที่ดี กวั้นภัยการธรรมชาติไปพร้อมกัน ดังนั้นระบบการเกษตรยั่งยืนจะปะ牴กับคุณสมบัติดังนี้คือ

- ให้ผลผลิตต่อไร่สูงตลอดไปหรือให้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิต
- ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- เกษตรกรรมมีรายได้พอเพียงซึ่งได้จากการผลิต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าในการจัดการที่จะก่อให้เกิดความยั่งยืนในการผลิตทางการเกษตรนั้นจะต้องจัดการกีดขวางปัจจัยในการผลิตหลายอย่าง อาทิเช่น แนวทางการจัดการกีดขวาง

ระบบการปลูกพืช และระบบนิเวศวิทยา แนวทางการจัดการเกี่ยวกับการป้องกัน และกำจัดศัตรูพืช แนวทางการจัดการเกี่ยวกับการใช้พันธุ์พืชด้านเกษตรอันดับต้นๆ ที่สำคัญและแนวทางการจัดการเกี่ยวกับการรักษาดับ หรือเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินซึ่งแนวทางนี้สามารถจะปฏิบัติได้หลายวิธี แล้ววิธีการหนึ่งคือการจัดการดิน เพื่อที่จะช่วยรักษาและปัวร์ปูรุ่งสมบัติของดินทั้งทางกายภาพ เคมี และชีวภาพรวมถึงความอุดมสมบูรณ์ของดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชนิดต่างๆ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยพิชชาด ปุ๋ยකอรวมทั้งการใช้วัสดุเคมีเหลือพิชชลุ่มดินและการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะสามารถลดภาระด้านค่าอาหารพืชที่สูญเสียไปจากการใช้ปุ๋ยชีวภาพ รวมถึงสามารถป้องกันการเกิดการระบาดของพัหุงพัหายของดินอีกด้วย

2. บทบาทของอินทรีย์วัตถุในดิน

อินทรีย์วัตถุ หมายถึงสิ่งที่ได้จากการย่อยสลายสารอินทรีย์ ซึ่งกระบวนการย่อยสลายจะเกิดขึ้นต่อเนื่องโดยนานาการขั้นตอนมีพิเศษ เช่น ให้สารอิมัต องค์ประกอบของอินทรีย์วัตถุในดินจะประกอบด้วยสารอิมิคกับสารอะเขามิก ในล้วนของสารอิมิคันจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยคือ กรรมอิมิค กรรมฟลูโวิค และอิมิโน ซึ่งมีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชทั้งทางตรงและทางอ้อม อินทรีย์วัตถุในดินนั้นว่ามีอิทธิพลต่อคุณสมบัติของดินทั้งทางกายภาพเคมีและชีวภาพดังนี้

1. คุณสมบัติทางกายภาพของดินจะมีผลต่อสีของดิน ดินที่มีสีน้ำตาลเข้มจะถือว่าเป็นดินที่มีอินทรีย์วัตถุสูง ซ้ายสีจะเริ่มให้อ่อนมากของดินจนด้วยกันเป็นก้อนทำให้ดินมีโครงสร้างที่ดี ช่วยเพิ่มความสามารถในการอุ้มน้ำ และควบคุมการปฏิเสียนแปลงอุดมทรัพย์ของดิน

2. คุณสมบัติทางเคมีของดิน อินทรีย์วัตถุจะเป็นแหล่งราชุดอาหารพืชโดยตรง ซ้ายเพิ่มความสามารถในการแยกปฏิเสียนประจุบวก ซึ่งอินทรีย์วัตถุที่ด้วยคือแล้วจะมี CEO สูงถึง 300 meq/100 กรัมของอิมัต ซ้ายเพิ่มความสามารถด้านการทำงานการปฏิเสียนแปลงความสามารถเป็นการเป็นค่างของดิน และช่วยลดความเป็นพิษของราชุดบางชนิด เช่น เหล็ก อะลูมินัม และแมงกานีส

3. คุณสมบัติทางชีวภาพของดิน อินทรีย์วัตถุเป็นแหล่งอาหารของจุลินทรีย์ดิน ลังนั้น ซึ่งทำให้ปริมาณและกิจกรรมของจุลินทรีย์ดินโดยเฉพาะกระบวนการการเกี่ยวข้องกับการปฏิเสียนแปลงราชุดอาหารในดินเพิ่มสูงขึ้น ซ้ายยังมีการเจริญ และความสามารถในการก่อให้เกิดโรคพืช จากการที่จุลินทรีย์ดินบางชนิดสามารถขับสารปฏิรูปชีวะมาอยู่ หรือมีการแข่งขันระหว่างจุลินทรีย์ดินกับจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค

3. เทคนิคพื้นฐานของการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในระบบเกษตรยั่งยืน

อินทรีย์วัตถุในดินนั้นเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นตัวควบคุมของค่าประกอนอื่นๆ ของดินทั้งทางตรง และทางอ้อมให้อยู่ในลักษณะที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ดังนั้นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ซึ่งมีส่วนช่วยในการปัวร์ปูรุ่งบำรุงดินทางที่ไม่ในระบบเกษตรยั่งยืน แต่จากการที่ปุ๋ยอินทรีย์มีปริมาณราชุดอาหารหลักค่อนข้างต่ำ เช่น การเมืองปุ๋ยหมักโดย

ทั้งไปประจำในโครงการ 1.0-1.5% ปริมาณฟอสฟอรัส 0.44% และไปแคลเซียม 1.25% โดยน้ำหนัก ลังนั้นบุ้ยหมัก 1 ลังที่ความชื้น 35 % จะมีปริมาณในโครงการ 6.5-9.75 กก. ฟอสฟอรัส 2.80 กก. และไปแคลเซียม 8.13 กก. ประมาณกับราคากาหารที่มีอยู่ในบุ้ยอินทรีย์ไม่ได้เป็นปะโยชน์ต่อพืชกันที่ทั้งหมด แต่จะต่อๆ ไปลดปลดออกมากดังนั้นมีปริมาณราคากาหารหลักของพืชเริ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ การใช้บุ้ยเคมีร่วมกับบุ้ยอินทรีย์จะทำให้ผลผลิตของพืชเพิ่มขึ้น สำหรับเทคโนโลยีการใช้บุ้ยอินทรีย์สามารถแบ่งออกได้เป็นเทคโนโลยีการใช้บุ้ยหมัก บุ้ยพืชและบุ้ยคอก

บุ้ยหมัก เป็นบุ้ยอินทรีย์ชนิดหนึ่ง ซึ่งได้จากการย่อยสลายเศษจากพืชจากสัตว์ชนิดต่างๆหรือการนำเศษพืช มูลสัตว์น้ำมากองรวมกันโดยอาศัยเกจกรรมของจุลินทรีย์ช่วยย่อยสลายจนกระทั่งได้สารอินทรีย์ต่ำที่มีความคงทน ไม่มีกลิ่น มีสีน้ำตาลปนดำ และมีอัตราส่วนของสารประกอบคาร์บอนต่ำอยู่ในโครงการค่าบุ้ยหมักที่เริ่งสมบูรณ์แล้วไม่ควรทิ้งให้ถูกแดดและฝน เพราะจะทำให้ราคากาหารพืชโดยเฉพาะในโครงการลดน้อยลง นอกจากนั้นสิ่งที่ควรคำนึงถึงคือคุณภาพของบุ้ยหมักเนื่องจากการใส่บุ้ยหมักที่ยังย่อยสลายไม่สมบูรณ์จะมีผลทำให้จุลินทรีย์ที่เก็บไว้ซองกับการย่อยสลายตึ่งในโครงการก่อให้เกิดน้ำเสียในการจัดหางานดังกล่าวขาดในโครงการจะทำให้พืชและคงอกรากขาดในโครงการได้การทิ้งบุ้ยหมักนั้นแกะคราฟารามากทำบุ้ยหมักไว้ได้โดยใช้วัสดุเหลือใช้ทางภูมิภาค เช่น ฟางข้าว ลักษณะข้าวโพด เปลือกถั่วน้ำค้าง ฯ เพชรบูรณ์ รวมทั้งมูลสัตว์ นอกจากนี้วัสดุเหลือใช้จากโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางภูมิภาคที่สามารถนำมาใช้ทำบุ้ยหมักได้ เช่น กากระอ้อย 甘蔗 ขี้ลิบข้าว ขุยมะพร้าว ขี้เลือย จากการรวบรวมข้อมูลทำให้ทราบว่าประเทศไทยมีวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรปีละ 78.79 ล้านตัน ซึ่งสามารถนำมาผลิตบุ้ยหมักได้ปีละไม่ต่ำกว่า 70 ล้านตัน สำหรับเทคโนโลยีการใช้บุ้ยหมักนั้นควรจะได้ในช่วงของการเตรียมดินและไก่กลบลงในดินขณะที่มีความชื้นเพียงพอและการใส่บุ้ยหมักจะมีวิธีการแตกต่างกันบ้างขึ้นอยู่กับชนิดของพืชที่ปลูก กล่าวคือ

1.ใส่แบบหัวน้ำทั้งแปลง บริเวณเหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว พืชไร่ หรือพืชผัก เนื่องจากบุ้ยหมักจะกระจายอย่างสม่ำเสมอทั่งแปลงปลูกพืชและเป็นวิธีที่สะดวกและง่ายอัตราที่ใช้ถ้าเป็นข้าวหรือพืชไร่ จะใช้ประมาณ 2-4 ตันต่อไร่ต่อปี โดยใช้วัฒน์บุ้ยเคมีสูตร 16-20-0, 18-22-0, 20-20-0, 16-16-8 ในอัตรา 15-30 กก.ต่อไร่ ส่วนพืชผักจะใช้บุ้ยหมักในอัตรา 4-6 ตันต่อไร่ โดยใช้วัฒน์บุ้ยเคมีสูตร 20-10-10, 15-15-15, 13-13-21 ในอัตรา 40-50 กก.ต่อไร่

2.ใส่แบบเป็นแท่ง นักใช้กับการปลูกพืชไร่และใช้ร่วมกับการใส่บุ้ยเคมีแบบโรยเป็นแท่งอัตราบุ้ยหมักที่ใช้ 2-4 ตันต่อไร่ต่อปี โดยใช้วัฒน์บุ้ยเคมีสูตร 16-20-0, 18-22-0, 15-15-15 ในอัตรา 25-50 กก.ต่อไร่

3. ได้แบบเป็นหลุม มักจะใช้กันการปลูกในแปลงและไม่ใช้นั้นโดยแบ่ง成เป็น 2 ระยะ ร่างแรกใส่ในชั้นดอนการเพรียบหลุมเพื่อปลูกพืชโดยผู้ดินด้านบนของหลุมคือดินเคล้ากับปูยหมักแล้วใส่ลงกันหลุม อัตราที่ใช้ 20-50 กก. ต่อหลุม ร่วมกับปูยเคล้มีสูตร 15-15-15, 14-14-14, 12-12-7 ในอัตรา 100-200 กรัมต่อหอนลักษณะหนึ่งจะใส่ในร่องที่พิชชาเรียวและໄว้โดยชุ่มเป็นร่องรอบๆ ดันสักประมาณ 10 ซม. ตามแนวร่องทุ่มแล้วใส่ปูยหมักลงในร่องแล้วกดดิน

จากผลการใช้ปูยหมักต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตดินชั้ว้าโพลดหวานในศิรุษามานบอน พนบัวการใส่ปูยหมักในอัตราที่เพิ่มน้ำจาก 0.2, 4 และ 6 ดัน/ไร่ มีผลทำให้ผลผลิตดินชั้ว้าโพลเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับ แต่ผลผลิตดินชั้ว้าโพลจะเพิ่มน้ำขึ้นอย่างเด่นชัดเมื่อใส่ปูยหมักอัตรา 4 ดัน/ไร่ ร่วมกับปูยเคล้ม 16-20-0 อัตรา 50 กก./ไร่ โดยผลผลิตจะเพิ่มน้ำจาก 1433.5 กก./ไร่ เป็น 2739.1 กก./ไร่ ซึ่งสามารถเพิ่มผลผลิตสูงถึง 91.07%

ปูยพิชสด เป็นปูยอินทรีย์ที่ได้จากการไกอกลบพิชปูยสดในร่องที่พิชเริ่มออกดอกออกผลนึ่ง ดอกนานาพิมพ์ลับไปในลิน และปล่อยอิฐที่ไว้ระบายน้ำเพื่อให้เกิดการรายลับสายพิชปูยสดที่นิยมใช้ได้แก่พิชตราภูเขา หังพิชตราภูเขาลับว่าบุลันและอาบุยราษฎร์บันปี เช่นปอเทือง ไชนวนิลต่างๆ ถ้าที่เป็นอาหารชนิดต่างๆ ภาคใต้และภาครัตน์เป็นดัน ร่วนหังแหแหและแนวทางการไว้ปูยพิชสดนั้นสามารถปฏิบัติได้ 2 วิธีคือ

1. การไกอกลบพิชปูยสดโดยตรง ล้วนใหญ่จะทำการไกอกลบพิชตราภูเข้าไว้ในร่องที่พิชออกดอกปะรำ 50% เพราะเป็นระยะที่พิชมีน้ำหนักสมความและมีปริมาณในโคลนจนในพิชสูงที่สุด อัตราเเมล็ดพิชปูยสดที่ไว้ปะรำ 5-10 กก./ไร่ หลังจากไกอกลบพิชปูยสดแล้วจะทิ้งร่องที่พิชปูยสดถลายตัวให้ทิ้งก่อน จึงจะปลูกพิชหลักตาม วิธีการนี้จะปลูกพิชปูยสดในแปลงเดียว กันพิชหลัก ลังนั้นปัจจัยเรื่องน้ำหรือความชื้นในดินเป็นสิ่งสำคัญเชิงจะต้องจัดระยะเวลาปลูกให้เหมาะสม โดยปกติในสภาพพิชไว้ถ้าหากปลูกพิชปูยสดที่อาบุลันหรือบังอ่อนอยู่จะทำการไกอกลบและทิ้งไว้ปะรำ 7-15 วัน ก่อนทำการปลูกพิชหลัก ล้วนพิชปูยสดที่มีอาบุยมากหรือแก่จะทิ้งไว้ปะรำ 15-30 วันเช่นปลูกพิชหลักตาม หังแม่นีองจากระยะเวลาในการย่อยสายพิชปูยสดจะชี้ว่าอยู่กับอาบุลันพิชปูยสด ถ้าพิชปูยสดที่ปลูกยังดันอ่อนอยู่หรือยังไม่แก่เต็มที่จะมีองค์ประกอบที่ย่อยสายพิชง่ายในปริมาณสูง แต่เมื่อพิชอาบุยมากขึ้นล้วนที่ย่อยสายพิชง่ายจะลดลงและเมื่อปลูกโดย สิคินนีซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ย่อยสายพิชมากที่สุดในปริมาณมากขึ้น ในการผึ้งของการไกอกลบปูยพิชสดในนาข้าวควรจะการท่าเมื่อมีน้ำขังในนา หรือก่อนหน้าที่จะมีน้ำขังเล็กน้อยเท่านั้น เพาะปลูกพิชโดยกลบด้วยหน้าก่อนมีน้ำขังนานๆ การลดลงด้วยกีดในสภาพที่ไม่มีน้ำขังและจะได้ในโคลนในรูปป้องไนแคราฟและเมื่อไอน้ำเข้ามาเพื่อบักค่าข้าว ในแคราฟถูกเปลี่ยนรูปไปเป็นพิกซ์ในโคลนสูญเสียไปในบรรยายการ ล้วนการไกอกลบในสภาพน้ำขังในโคลนจะค่อยๆ ถูกปลดปล่อยออกมาน้ำในรูปป้องกากและไม่เนี่ยซึ่งข้าวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้กันที่ในรูปป้องและไม่เนี่ย

2. การใช้ปุ๋ยสดกับระบบการปลูกพืช วิธีการใช้ปุ๋ยพืชสดตามแนวทางนี้สามารถแบ่งได้เป็น 4 วิธี คือ สังเคราะห์ของระบบปลูกพืช ก่อรากคือ

2.1 การปลูกพืชหมุนเวียน เป็นการปลูกพืชสองชนิดหรือมากกว่าลงบนพื้นที่เดียวกันแต่ปลูกไม่พร้อมกันโดยมีการจัดลำดับพืชที่ปลูกอย่างมีระเบียบ เช่น ปลูกถั่วเขียวเป็นพืชปุ๋ยสด และปลูกข้าว ข้าวไร่ ข้าวโพด หรือพืชไร่อื่นๆ เป็นพืชหลัก

2.2 การปลูกพืชแซม เป็นการปลูกพืชปุ๋ยสดแซมในแปลงพืชหลัก หรือเป็นวิธีการปลูกพืชหลักและพืชปุ๋ยสดไปพร้อมๆ กัน หรือเหลือเวลาในพื้นที่เดียวกันในหนึ่งปี เช่น ปลูกถั่วเขียวแซมในแปลงข้าวโพดแบบต่อตาก

2.3 การปลูกพืชแทน เป็นการปลูกพืชโดยแบ่งพื้นที่ที่ทำการเกษตรออกเป็นส่วนๆ เพื่อปลูกพืชหลายชนิดในแต่ละส่วนแล้วกันไป นักนิยมทำวิธีนี้ในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากของน้ำ เนื่อง ปลูกข้าวโพด 5 แปลง แล้วปลูกกะลิ 2 แปลง ตัดมาปลูกถั่วถึง 10 แปลง และปลูกกระเพราอีก 2 แปลง ตัดมาปลูกถั่วเขียว 10 แปลง และทำข้าวเหมือนเดิมจนกว่าจะหมดพื้นที่

2.4 การปลูกพืชปุ๋ยสดแบบใช้เป็นพืชคุณมักจะนิยมใช้วิธีนี้ในสวนผลไม้หรือในสวนยางพารา และพืชคุณที่ใช้มักจะเป็นพืชตะเกียงถั่วที่สามารถเจริญเติบโตได้รวดเร็ว มีใบและ根茎มากพอที่จะคงทน เพื่อป้องกันการระลังพังทลายของคินรวมทั้งการคุณวัชพืช เช่น ถั่วเพอราเรีย ถั่วเวโรโนและถั่วคาโดไปโภเนย์

จากผลการทดลองการสับกลบในสวนยางพาราที่อายุ 30 วันในเดือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือทำให้ผลผลิตข้าวสูงถึง 589.5 กก./ไร่ ในขณะที่เมืองไม่ได้ใช้ปุ๋ยพืชสดให้ผลผลิตเพียง 405 กก./ไร่ และจากการทดลองใช้ปุ๋ยพืชสดกับระบบการปลูกพืชพบว่าการปลูกข้าวโพดแซมด้วยปอเตือง เมื่อปอเตืองออกดอกออกผลแล้วตัดคอกลูะหัวห่วงแล้วข้าวโพดปูรีบติดเช่นนี้ 10 ปี ผลผลิตข้าวโพดจากการคุณคืนด้วยปอเตืองจะสูงกว่าแปลงปลูกข้าวโพดที่ไม่ปุ๋ยเคมีเท่า 10-10-0 เพียงอย่างเดียวประมาณ 240 กก./ไร่

ปุ๋ยคอก เป็นปุ๋ยอินทรีย์ที่ได้จากการสั่งขับถ่ายของสัตว์ ที่ได้ผ่านกระบวนการหมักจนเสร็จสมบูรณ์หรือผ่านกระบวนการหมักบางส่วนหรือเป็นส่วนของมูลสัตว์ผสมกับสัดครองพื้นดิน ก่อราก ปุ๋ยคอกบางชนิดจะมีคุณค่าทางอาหารพืชสูงกว่าปุ๋ยหมัก 2-3 เท่า เช่น มูลสุกร มูลเปี๊ยะ และมูลไก่จะมีปริมาณในโครงตนค่อนข้างสูง มูลค้างคาวจะมีปริมาณฟอสฟอรัสสูงมาก นอกจากนั้นยังมีธาตุอาหารรอง และธาตุอาหารเสริมอื่นๆ อีกมากหมายที่เป็นผลผลอยได้จากอาหารสัตว์ สำหรับการใช้ปุ๋ยคอกนั้นสามารถใช้ได้ทั้งแบบการนำไปปุ๋ยคอกไปใช้โดยตรง และการหมักปุ๋ยคอกก่อนนำไปใช้ และสามารถใช้ร่วมกับการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งสามารถลดอัตราการใช้ปุ๋ยเคมีลงครึ่งหนึ่งของอัตราแนวโน้ม ซึ่งวิธีการใช้ปุ๋ยคอกสามารถแบ่งได้เป็น 3 วิธีการ เช่นเดียวกับการใช้ปุ๋ยหมัก ก่อรากคือ

1. ใช้แบบหัวน้ำทั่วไปแปลงเหมาะล้าหัวรับแปลงปลูกพืชที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนักและน้ำจะเข้ากับการปลูกข้าว พืชไร่ หรือพืชผัก ถ้าเป็นปุ๋ยคอกสดควรใช้ก่อนการปลูกพืชโดยหัวน้ำให้ทั่วแปลง แล้วไก่กลบทิ้งไว้ 15-30 วันก่อนการปลูกพืช อัตราปุ๋ยคอกที่ใช้ 1-3 ตันต่อไร่

2. ใช้แบบเป็นแก้วม้วนใช้กับการปลูกพืชไร่และเหมาะล้าหัวรับการใช้ร่วมกับปุ๋ยเคมีที่เรียกเป็นแกร อัตราที่ใช้ 1-3 ตันต่อไร่

3. ใช้แบบเป็นหลุมม้วนใช้กับการปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ตามการใช้ได้เป็น 2 ระยะ คือช่วงของการเตรียมหลุมเพื่อปลูกพืช และช่วงที่พืชเจริญเติบโตแล้วโดยชุดเป็นร่องรอบๆ ล้วน ความกว้างทรงพุ่มแล้วใส่ปุ๋ยคอกลงในร่องแล้วกลบดิน อัตราการใช้ 20-50 กก. ต่อหลุม

จากผลการใช้ปุ๋ยคอกจากมูลวัวในอัตรา 1 ตัน/ไร่ มีผลทำให้ผลผลิตของข้าวโพดเพิ่มสูงขึ้นเป็น 379 กก./ไร่ เมื่อเทียบกับแปลงควบคุมซึ่งให้ผลผลิตเพียง 318 กก./ไร่ แต่การใช้ปุ๋ยคอก 1 ตัน/ไร่ร่วมกับปุ๋ยเคมี 13-13-21 อัตรา 25 กก./ไร่ จะให้ผลผลิตสูงที่สุดคือ 457 กก./ไร่ ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้ปุ๋ยเคมีอัตรา 60 กก./ไร่

4. เทคนิคที่นฐานการใช้ Wasselius เพื่อชุดคลุมดินและปุ๋ยชีวภาพในระบบเกษตรยั่งยืน

วัสดุเศษเหลือพืชคลุมดิน เป็นแนวทางการใช้เศษเหลือของพืชชนิดต่างๆ มาคลุมดินซึ่งนับว่าเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะสามารถเพิ่มความอุดมสมบูรณ์และปรับปรุงบำรุงดินในระบบเกษตรยั่งยืน สำหรับเศษเหลือพืชที่นำมาคลุมดินนั้นอาจจะเป็นเศษชาหรือที่มีอยู่ในไร่นาหรือภาพหลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต เช่น ฟางข้าว ยอดช้างพืช เศษใบไม้ และหญ้าแห้ง หรือเป็นวัสดุเหลือใช้จากการแปลงปูรูปผลผลิตการเกษตร เช่น 甘蔗 กาแฟ อ้อย มาปักคลุมหน้าดินโดยมากจะนำมาคลุมโคนต้นหรือระหว่างแท่งที่ปลูกพืชในระหว่างการเพาะปลูกหรือหลังจากการเก็บเกี่ยวเพื่อนำรากยังน้ำในดินโดยลดการระเหยน้ำจากดินและเมื่อเศษพืชคลุมดินแล้วน้ำสลายตัวจะได้อันที่รักษาตู้ปูรูปปูรูปดินด้วย หรือเพื่อควบคุมหรือลดการระบาดของวัชพืช และเพื่อปั้นอุณหภูมิของดินให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืช นอกจากนั้นยังสามารถช่วยลดการระดับพังกลายของดิน และลดการเคลื่อนย้ายของเกลือสูตรดินอีกด้วย วิธีการใช้วัสดุเศษเหลือพืชคลุมดินนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธีคือ

1. การใช้เศษพืชในไร่นา สำนวนใหญ่จะเป็นเศษชาหรือที่เหลือหลังจากการเก็บเกี่ยวโดยทำการตัดคลุมผิวดินไว้ หรือถ้าต้องการใช้ในปริมาณมากอาจจะปลูกพากพืชคลุมดิน เช่น ถั่วพุ่ม ถั่วพารา ขี้แมงไนพื้นที่ก่อนทำการปลูกพืชหลัก แล้วจึงตัดคลุมดิน

2. การใช้เศษพืชจากแหล่งอื่น วิธีการนี้เหมาะสำหรับการปลูกพืชผักหรือการปลูกไม้ผลในพื้นที่ไม่มีนา ก็จะหาเศษพืชจากแหล่งภายนอกมาคลุมดินหรืออาจจะเป็นวัสดุเหลือใช้จากการแปลงปูรูปผลผลิต เช่น 甘蔗 กาแฟ อ้อย ที่เรียกเป็นตัน

จากผลการศึกษาการคลุมดินโดยใช้ใบและยอดอ้อยพบร่วมกับการใช้เศษใบและยอดอ้อยคลุมให้ทั่วทั้งแปลงปลูกอ้อยจะให้ผลผลิตอ้อยสูงสุดคือ 8.82 ตัน/ไร่ รองลงมาได้แก่การคลุม

แบบร่องเว้นร่อง ล้วนการมาในอ้อยให้ผลผลิตถ้าที่สุดคือ 6.69 ตัน/ไร่ นอกจากนั้นการคุณคิดโดยไปใบและยอดคุณทั้งแบบจะได้เปอร์เซนต์ความหวานของอ้อยสูงถึง 13.14 ในขณะที่แปลงที่เหลือในอ้อยจะมีเปอร์เซนต์ความหวานถ้าสุดคือ 12.32

บุญเรืองวิภาพ เป็นการร่าวัสดุที่มีเครื่องจุลทรรศน์ในการชี้เร่งหัวอ้อยรากอาหารที่พิชิตด้วยการถักลงในดิน เนื่องจากอุปกรณ์จะก่อให้เกิดกระบวนการการค่างๆ ที่เป็นประทัยชน์ และปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดิน บุญเรืองวิภาพที่สำคัญ ได้แก่ ไร้ไขมีนยม แทนแครง และไม่ได้ใช้ชา

ไร้ไขมีนยมเป็นบักเครื่องนิลหนึ่งที่สำคัญอยู่ในดินมีความสามารถพิเศษในการข้าวสาร ปั้นที่รากพืชกระถุงถั่วได้ เมื่อถูกหัวรากกับพืชกระถุงถั่วจะอาศัยการปากกอนอินทรีย์ที่พิชชากระถุงถั่วสังเคราะห์ให้เป็นอาหารและไร้ไขมีนยมจะถูกนำไปในโคนจนจากอากาศให้เป็นลมไม่ดับ และการลดมิโน่ ซึ่งจะใช้เป็นแหล่งในไครเดนส์หัวรับสังเคราะห์ไปรีดิน สารประกอบอินทรีย์ในโคนจนที่ไร้ไขมีนยมคงได้ล้วนหนึ่งจะนำไปในการรีดินและแบ่งเซลล์ อีกส่วนหนึ่งจะถูกหดให้กับพืชบางส่วนจะถูกปลดปล่อยออกมาน้ำดิน ดังนั้นเชื้อไร้ไขมีนยมจะสามารถใช้ทดแทนบุญเรืองได้ นอกจากนั้นยังสามารถปั้นปูรูปผลิตและคุณภาพของเมล็ดถ้าให้สูงขึ้นโดยมีผลทำให้บัวมานะไปรีดินในตันและเมล็ดเพิ่มขึ้น สำหรับเทคโนโลยีการใช้เชื้อไร้ไขมีนยมนั้น จะต้องเลือกราชินีของเชื้อให้ถูกต้องกับถั่วที่จะปลูก และการใส่น้ำจะต้องให้เชื้ออยู่ใกล้กับเมล็ดที่สุด เพื่อที่จะให้ไร้ไขมีนยมเข้าสู่รากถั่วได้กันที่และสร้างปั้นได้มากที่สุด ดังนั้นวิธีการที่ใช้ จึงมายังได้ 2 วิธี คือ

1. วิธีคลุกเชื้อไร้ไขมีนยมกับเมล็ดถั่วโดยจะนำเอาผงเชื้อที่อยู่ในรูปดินพืชมาคลุกนับเมล็ดถั่วต้องการให้ฟองเชื้อแยกตัวเมล็ดที่มีชีวิต จะต้องใช้สารหนี้มิยาช่วยเคลื่อนเมล็ดก่อนท่าทางการคลุกเชื้อ เช่น การสังเคราะห์ 40% น้ำตาลทราย 30% หรือน้ำมันพืช

2. วิธีการใส่เชื้องลงในดินเป็นวิธีการใส่เชื้องถูกดินโดยตรงในลักษณะที่เป็น เม็ด หรือในรูปของเหลว โดยอาจจะเป็นการใส่เชื้องไปในหลุมปลูกก่อนแล้วหยอดเมล็ดตามลงไปหรือหยดเมล็ดก่อนแล้วจึงใส่เชื้อลงไปก็ได้

จากการใช้เชื้อไร้ไขมีนยมกับถั่วเหตุของพนารำวัยแปลงที่ไม่ใส่เชื้อไร้ไขมีนยมให้ผลผลิตถ้าที่สุดคือ 166 กก./ไร่ การใส่เชื้อไร้ไขมีนยมจะทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 248 กก./ไร่ และถ้ามีการใช้เชื้อไร้ไขมีนยมร่วมกับการใส่ปุ๋ยฟอฟเพดและไวนัคส์เชิงอัตรา 9-6 กก./ไร่ จะให้ผลผลิตถึง 283 กก./ไร่ ซึ่งสูงกว่าการใช้ปุ๋ย 12-9-6 กก./ไร่ ที่ให้ผลผลิตเพียง 265 กก./ไร่

แทนแครงเป็นพืชน้ำเล็กๆ พวกเพิร์นิลหนึ่งซึ่งมีสภาพร้ายเรื้อรังแกมน้ำเงินอาศัยอยู่ที่โพรงในแบบพืชพากัดกัน เช่นเดียวกับไร้ไขมีนยมในรากพืชกระถุงถั่วดังนี้จะสามารถลดรังในโคนจนจากอากาศ และเปลี่ยนให้เป็นสารประกอบใหญ่ป่องและไมเนียมให้แทนแครงเจาไป

ใช้ได้ ท่าให้แพทย์คงมีในโครงการอยู่ในส่วนประกันสุขและมีค่า C : N ต่อประมาณ 8-13 เมื่อแพทย์คงถูกใจกลับจะยื่นขอสัมภาษณ์และปลดปล่อยราชอาชญากรรมหรือ ที่เป็นองค์ประกอบของัวร์นัน ของมาในระยะเวลาอันสั้น สำหรับวิธีการเรียกแพทย์ลงนั้น จะแบ่งได้เป็น 2 วิธี ขึ้นอยู่กับปัจจัย เรื่องนี้เป็นสำคัญก่อตัวคือ

1. เสียงก่อนปักค่าแล้วทำการไอกลับ วิธีนี้เหมาะสมสำหรับหน้าไม่ครอบคลุมทั้งหมด โดยเสียงแพทย์ลงก่อนปักค่าประมาณ 3 ถัดไป แล้วทำการไอกลับพร้อมกับการเตรียมแปลงปักค่าหัว

2. เสียงพาร้อมปักค่า เหมาะสำหรับพื้นที่นอกเขตและประภากันที่ไม่สามารถควบคุมเรื่องน้ำใจจะเสียงแพทย์ลงบักค่าเมื่อย้ายเดินพื้นที่แล้วต้องให้ตาย่องตามธรรมชาติ

จากการเสียงขยายแพทย์ลงในพื้นที่ในครั้งเดียวแล้วไอกลับแพทย์ลงก่อนปักค่าสามารถเพิ่มผลผลิตชัวร์ว่าไอกลับสูงกว่าการใช้ปุ่มเคลมในโครงการอัตรา 6 กก./ไร่ ถ้าสามารถให้ผลผลิตชัวร์เพิ่มขึ้นเป็น 560 กก./ไร่จาก 466 กก./ไร่

ไม่ได้ใช้เป็นเครื่องรากลุ่มนหนึ่งในเดินที่อาศัยอยู่กับรากพืชโดยถ่างพื้นพาราดิชซึ่งกันและกันและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อรากพืชในขณะที่ไม่ได้ใช้เครื่องเล่นไนท์พันธุ์ร้อนๆ รากที่เพิ่มบริมาณมากขึ้นจะช่วยทำให้คุณสมบัติการกากษาพืชของต้นศรีษะ และทำให้รากมีความทนทานต่อความแห้งแล้งและสารติดต่อต่างๆ ที่อยู่ในดิน นอกจากนั้นไม่ได้ใช้ที่อาศัยอยู่ที่รากจะทำให้รากพืชมีพื้นที่ผิวมากขึ้น และสามารถซ่อนไข่ในเดินได้ลึกจึงสามารถกุดน้ำและรากอ่อนไหวต่อการต่างๆ จากเดินได้มากกว่ารากพืชที่ไม่มีร่องน้ำ สำหรับการใช้ในโครงการนั้นควรจะใช้เชือกให้เหมาะสมกับชนิดพืช พากอีกด้วยไม่ได้ใช้ในโครงการ จะเหมาะสมสมกับพื้นที่ประมาณเดือนและไม่ว่าปีต่อเดือนอีกในโครงการให้สามารถกัดน้ำและรากอ่อนไหวต่อเดือนที่มีสัณไหของเรือ/moln ไปกับเดินที่จะปลูกพืช ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธี ดัง

1. ใช้เชือกในแปลงเพาะกล้า วิธีนี้จะได้กับพืชที่ต้องมีการเพาะกล้าก่อนปลูกซึ่งต่ำใหญ่จะเป็นไม้ผลต่างๆ พืชผักบางชนิด และพืชเศรษฐกิจที่มีราคาสูงโดยจะใช้เชือกอุ้กไปกับวัสดุที่ใช้ในแปลงเพาะกล้า กระถาง และถุงเพาะชำ ในขณะเดียวกันที่ทำการเพาะเมล็ดหรือการพาะกิงช้า

2. ใช้เชือกในแปลงปลูก โดยการไร้เชือกในแปลงหรือไม่เห็นหูลหูลที่จะหยุดเมล็ดก่อนที่จะหยอดเมล็ดลงบนเดินต่อเชือกนั้น เชือกที่ใช้โดยวิธีนี้อาจเป็นลักษณะผงผอนกับต้นหรือหราย หรือเชือกในลักษณะอัดเป็นเม็ดหรืออยู่ในรูปของแค็บปูด หรืออาจเป็นวิธีหุ้มเมล็ดด้วยเชือกอุ้ก

จากการศึกษาเชือกอุ้กในโครงการร่วมกับการปลูกต้นกล้าของสนพนว่าดังกล้าที่เพาะเรือจะมีเบอร์ไซน์ต่อการอุ้วลดลงถึง 65% และในช่วงระยะเวลา 3 ปีสนที่ปลูกในเดินที่มีอุ้กโดยไม่ได้ใช้เครื่องจักรสูงถึง 8 พุ่มและเจริญเติบโตแตกต่างกันสำหรับเดินที่ในขณะเดียวกันกล้าสนที่ไม่มีการเพาะเรือสามารถอุ้วลดเพียง 29% เท่านั้นและมีความสูงเพียง 1 พุ่ม และไม่ค่อยมีกึ่ง

ก้านสาขา สำหรับการเมืองอินโดไม่ได้ใช้พานว่าการได้เชื่อในโคลิราชา *Glomus mosseae* กับถัวลิสจะให้ผลผลิตสูงสุดคือ 744 กก./ไร่ ในขณะที่แปลงที่ไม่ได้ได้เชื่ออินโดไม่ได้ใช้พานให้ผลผลิตเพียง 435 กก./ไร่

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปริมาณินทรีย์ตัดตุงของประเทศไทยลดลงทุกปีเนื่องจาก ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตภัยแล้งและมีฝนตกน้อย สภาพอากาศเรื้อรังนี้จะส่งเสริมให้อัตราการย่อยสลายอินทรีย์ตัดตุงในดินเกิดคอร์รัชาระหว่าง เนื่องจากบ่อนกันการทำเกษตรติดต่อกันเป็นเวลากลาง โดยไม่ได้เพิ่มอินทรีย์ตัดตุงให้กับดินหรือการทำเกษตรโดยขาดการอนุรักษ์ดินและนำทำให้ขาดอุปทานอย่างต่อเนื่อง ดินทรายทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือสภาพปูนหินหลังน้ำจะมีผลทำให้คุณสมบัติของดินไม่เหมาะสมและมีความอุดมสมบูรณ์ลดลง อีกทั้งเกษตรกรรมมีการใช้สารเคมีเพื่อกำจัดศัตรูกว่ามากขึ้นเป็นล่าดับสารเคมีเหล่านี้จะตอกค้างอยู่ในดินและมีผลต่อการกำจัดจุลทรรศ์ที่มีประโยชน์ในดินձวย จึงมีผลทำให้ชนิด ปริมาณ และกิจกรรมของจุลทรรศ์ในดินลดลง ดังนั้นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพในระบบเกษตรยังคงจะเป็นแนวทางที่จะสามารถกำลังดับความอุดมสมบูรณ์เพื่อเพิ่มผลผลิตให้ได้

แต่จากการที่ปุ๋ยอินทรีย์ต้องผลิตไว้ใช้เองในพื้นที่ซึ่งทำให้บางครั้งเกษตรกรไม่สามารถหาแหล่งของวัสดุที่มีค่าพันธุ์ที่ใช้ปุ๋ยสดที่จะนำไปใช้ในการผลิตประกอบกับอัตราการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ต้องใช้ในปริมาณสูงเมื่อเทียบกับปุ๋ยเคมี เกษตรกรจำเป็นจะต้องมีแรงงานในการจัดการกับปุ๋ยอินทรีย์เหล่านี้ ซึ่งทำให้เกษตรกรขาดแวงจงใจ และความสนใจในการใช้ปุ๋ยอินทรีย์อีกทั้งการใช้ปุ๋ยชีวภาพจะต้องรู้จักวิธีการใช้ที่ถูกต้องซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิตของพืช ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาอินทรีย์ตัดตุงและความอุดมสมบูรณ์ในดินดังนี้คือ

1. เร่งให้มีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ทางด้านการปรับปรุงบำรุงดินด้วยอินทรีย์ตัดตุงและการใช้ปุ๋ยชีวภาพเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้นำเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร

2. ในการนี้ของสารเร่งจุลทรรศ์ทำปุ๋ยหมัก เมล็ดพันธุ์ที่ใช้ปุ๋ยสด เชื้อไวรัสเบียน เชื้อไม่ได้ใช้พาน หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตควรจะเร่งจัดสรรให้เพียงพอต่อความต้องการของเกษตรกรหรือจัดทำให้ในลักษณะให้เป็นล่างเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกษตรกรดีด้วยและเมื่อเกษตรกรเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพก็ทำให้เกษตรกรหันมาให้ความสนใจและยอมรับมากขึ้น

3.เพื่อให้ผลของการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาของอินทรีย์วัสดุและความอุดมสมบูรณ์ในคืนให้เกิดผลอย่างจริงจัง ควรต้องมีแผนดำเนินการทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างต่อเนื่อง เพราะการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ไม่สามารถให้ผลได้อย่างชัดเจนในระยะเวลาอันสั้น ประจำซึ่งที่ได้รับ

ปัจจุบันความอุดมสมบูรณ์และความสามารถในการให้ผลผลิตของคืนในประเทศไทยลดลงค่าลงจนเป็นปัญหาที่สำคัญที่จำเป็นจะต้องดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง โดยการนำวัสดุเหลือใช้ทางเกษตรและอุตสาหกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อครุภารพัฒนาทางเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรให้สูงขึ้น ในขณะเดียวกันกระบวนการเกษตรและสหกรณ์มีนโยบายด้านดินและปุ๋ย โดยเน้นความสำคัญของการเพิ่มอินทรีย์วัตถุและการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการปรับปรุงบำรุงดิน ลักษณะของสารบันทึกจะได้รับรวมข้อมูลและศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเรียนรู้เพื่อเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี ได้รับจาก การใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงบำรุงดินในแนวทางเกษตรอย่างยั่งยืน กล่าวคือ

1.สามารถนำเอกสารนี้ไปใช้เป็นข้อมูลในการถ่ายทอดอุตสาหกรรมที่ต้องเสริมเกษตรกรให้มีความรู้ ความเข้าใจ และหันมานิยมใช้ปุ๋ยอินทรีย์ปรับปรุงดินมากยิ่งขึ้น โดยเน้นให้เห็นถึงบทบาทของอินทรีย์วัตถุในดินต่อการยกระดับความอุดมสมบูรณ์

2.สามารถนำไปอธิบาย ระหว่างทางและวิธีการใช้เศษเหลือพืชคุณค่าและปุ๋ยชีวภาพไปใช้โดยให้เกษตรกรมีโอกาสเลือกใช้ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ ลักษณะและคุณสมบัติของดิน รวมถึงนิคมของพืชที่บุก

3.เน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อปรับปรุงบำรุงดินอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ ที่ทำการเกษตรสามารถทำกำไรเกษตรได้อย่างมั่นคงและมีความยั่งยืน นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยเคมีท่าให้เกษตรกรสามารถลดค่าใช้จ่ายในการซื้อปุ๋ยเคมีแต่ผลผลิตที่ได้รับจะเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

4.สามารถนำวัสดุเหลือใช้ในไร่นาและวัสดุเหลือใช้จากอุตสาหกรรมการเกษตรมาทำให้เกิดประโยชน์ในการเกษตรโดยไม่มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดผลพิษแก่สิ่งแวดล้อมและยังเป็นการหมุนเวียนชาติอหาราในดินไม่ให้สูญเสียไปจากระบบ โดยที่เกษตรกรสามารถจะกำหนดได้ว่าจะใช้ปุ๋ยอินทรีย์นิดใดในพื้นที่ของตนเองตามความเหมาะสมของวัสดุที่มีอยู่

5.สามารถนำข้อมูลจากเอกสารฉบับนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยที่จะดำเนินการต่อไปในอนาคตในการกำหนดแนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเกษตรอย่างยั่งยืนด้วยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เศษเหลือพืชคุณค่า และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ

2. การเผยแพร่ผลงานหรือเอกสารทางวิชาการ

ชื่อผลงาน	จำนวนหน้า (เนื้อหา/ ภาคผนวก)	วัน เดือน ปี ที่เผยแพร่	แหล่งเผยแพร่	สัดส่วนในการ ดำเนินการ (คิดเป็น %)
1. บทนาทางของอิมเกรี้วัตถุ ต่อระบบปฏิเวชของอิมเกรี้ ในต้น	133	กุมภาพันธ์ 2538	เอกสารวิชาการกอง ^อ อนุรักษ์ศิลปและน้ำ ^บ กรรมพัฒนาที่ดิน	100
2. ผลของการจัดการเชิงตัวต่อ ^{ตัวต่อ} โดยใช้เครื่องมือทางชีววิทยา ^{ตัวต่อ} ในการห่วงกระบวนการการย่อย ^{ตัวต่อ} สารอินทรีย์ตุ่นต้น	92	มิถุนายน 2537	เอกสารวิชาการกอง ^อ อนุรักษ์ศิลปและน้ำ ^บ กรรมพัฒนาที่ดิน	65
3. อิทธิพลของปูมักต่อ ^{ตัวต่อ} การเก็บผลสารออกฤทธิ์ของกุ้น ^{ตัวต่อ} ของเชื้อราก Aspergillus flavus และผลผลิตของข้าว ^{ตัวต่อ} โพล	64	ธันวาคม 2537	เอกสารวิชาการกอง ^อ อนุรักษ์ศิลปและน้ำ ^บ กรรมพัฒนาที่ดิน	65
4. การใช้ปูมักเพื่อ ^{ตัวต่อ} ปรับปรุงบำรุงดินในแนวทาง ^{ตัวต่อ} เกษตรยั่งยืน	96	ธันวาคม 2538	เอกสารวิชาการกอง ^อ อนุรักษ์ศิลปและน้ำ ^บ กรรมพัฒนาที่ดิน	100
5. การผลิตและการใช้ปูมัก ^{ตัวต่อ}	10	กันยายน 2537	เอกสารวิชาการกอง ^อ อนุรักษ์ศิลปและน้ำ ^บ กรรมพัฒนาที่ดิน	60
6. การผลิตปูมักแบบไร ^{ตัวต่อ}	15	มกราคม 2537	เอกสารวิชาการ ^ก กองอนุรักษ์ศิลปและ ^บ น้ำ ^บ กรมพัฒนาที่ดิน	60
7. การทึฆ่าประสาทเชิงภาพ ^{ตัวต่อ} ของในโครงสร้างปูมัก 15 N ต่อสมบัติศิลป์ชุมชนบน ^{ตัวต่อ} และผลผลิตข้าวโพดต่ออ่อน	7	1 ๙ - ๒ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๖	กรมพัฒนาที่ดิน ^บ กระทรวงเกษตรและ ^บ สหกรณ์	60

ชื่อผลงาน	จำนวนหน้า (เนื้อหา/ ภาคผนวก)	วัน เดือน ปี ที่เผยแพร่	แหล่งเผยแพร่	สัดส่วนในการ ดำเนินการ (ติดเป็น %)
8. ผลของปัจจัยหมักต่อเรื้อร้า <i>Macrophomina phaseolina</i> และผลผลิตของข้าวโพด	5	19-21 พฤษภาคม 2536	กรมพัฒนาที่ดิน กระบวนการเกษตรและ สหกรณ์	60
9. อิทธิพลของปัจจัยหมักต่อ เรื้อร้า <i>Macrophomina phaseolina</i> และโรคโคลนเน่า ของข้าวโพดในเดิน	22	13-16 มกราคม 2535	ศูนย์ศึกษาด้านค่าวัสดุและพัฒนาเกษตร กระบวนการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำนักงานปลัดกระทรวง กระบวนการเกษตรและสหกรณ์	60
10. ผลของมูลสักวัวชนิด พ่างๆ ต่อการรกรวงของ อุตุนิยมวิทยาในกองปัจจัยหมักพ่าง ข้าว	14	2534	เอกสารวิชาการกอง อนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน	60
11. อัตราการบ่ออบล้างใน บุคลาจปัตตในกระบวนการ ผลิตปัจจัยหมัก	8	2534	เอกสารวิชาการกอง อนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน	60
12. อิทธิพลของปัจจัยหมักต่อ กิจกรรมของอุตุนิยมวิทยาและ คุณสมบัตินางประการในเดิน กับการเจริญเติบโตของข้าว โพดในเดินชุดมานบอน	10	2534	เอกสารวิชาการกอง อนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน	60
13. การศึกษาประสิทธิภาพ ของไนโตรเจนจากปัจจัยหมัก โดยใช้ 15 N ต่อคุณสมบัติ ของเดินชุดมานบอน และผล ผลิตของข้าวโพดผึ่งอ่อน	10	2534	เอกสารวิชาการกอง อนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน	60
14. ผลของปัจจัยหมักต่อเรื้อร้า <i>Macrophomina phaseolina</i> และผลผลิตของ ข้าวโพด	8	2534	เอกสารวิชาการกอง อนุรักษ์ดินและน้ำ กรมพัฒนาที่ดิน	60

ชื่อผลงาน	จำนวนหน้า (เนื้อหา/ ภาคผนวก)	วัน เดือน ปี ที่เผยแพร่	แหล่งเผยแพร่	สัดส่วนในการ ดำเนินการ (คิดเป็น %)
15. Microbial organic fertilizer production in Thailand	6	2536	ASEAN-Canada Forest Tree Seed Centre Project, Royal Forestry Department	40

ตอบที่ 3 การรับรองผลงาน

1. คำรับรองของผู้รับการประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) .. ๕๖๗๘ ๕๖๗๙

(นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) ๑๔ มี.ค ๒๕๓๙

2. คำรับรองของผู้ร่วมจัดทำผลงาน (กรณีเป็นผลงานร่วมกันหลายคน)

ขอรับรองว่าสัตส่วนหรือลักษณะงานในการดำเนินการของ นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์ ที่เสนอไว้ข้างต้น ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

เรื่องที่ 1 บทบาทของอินทรียวัสดุต่อระบบนาคราชวิทยาของชุมชนทรัพย์ในดิน

(ลงชื่อ) .. ๕๖๗๘ ๕๖๗๙

(นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) ๑๔ มี.ค ๒๕๓๙

เรื่องที่ 2 ผลของกิจกรรมชุมชนทรัพย์ต่อเชื้อโรคพืชบางชนิดในระหว่างกระบวนการ การย่อยสลายอินทรียวัสดุในดิน

(ลงชื่อ) .. ๕๖๗๘ ๕๖๗๙

(นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) ๑๔ มี.ค ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) .. ๕๖๗๘ ๕๖๗๙

(น.ส. ฉวีวรรณ เหี้อิงวุฒิโรจน์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 5

(วันที่) ๑๔ มี.ค ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) .. ๕๖๗๘ ๕๖๗๙

(น.ส. เสียงแจ้ว พิริยพุนด์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 6

(วันที่) ๑๔ มี.ค ๒๕๓๙

3. คำรับรองของผู้บังคับบัญชา (ผู้บังคับบัญชาที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน)

ได้ตรวจสอบผลงานของ นางวรรณลดา สุนันทพงศ์ศักดิ์ ที่เสนอให้ประเมินแล้วเห็นว่า
ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

ความเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี) _____

(ลงชื่อ) _____

(นายเมธี มณีวรรณ)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) _____

4. คำรับรองของผู้บังคับบัญชาหนือขึ้นไป (ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป)

ได้ตรวจสอบผลงานของ นางวรรณลดา สุนันทพงศ์ศักดิ์ ที่เสนอให้ประเมินแล้ว เห็นว่า
ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงทุกประการ

ความเห็นอื่น ๆ (ถ้ามี) _____

(ลงชื่อ) _____

(นายเดชา สัมฤทธิ์)

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการอนุรักษ์ดินและน้ำ

(วันที่) ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๙

เรื่องที่ 3 อิทธิพลของปัจจัยมักต่อการเกิดสารละ氟จากกลิ่นของเชื้อรา Aspergillus flavus และผลผลิตของข้าวโพด

(ลงชื่อ) กานต์ ภูริหิรัญกุล

(นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) ๑๘ มี. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) ปรีดา พิริพุณดิ์

(น.ส. เสียงแจ่ว พิริพุณดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 6

(วันที่) ๑๙ มี. ๒๕๓๙

(ลงชื่อ) นรินทร์ ดลลิล

(น.ส. นิวรรตน์ เหลืองอุพิไกรน)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 5

(วันที่) ๑๙ มี. ๒๕๓๙

เรื่องที่ 4 การใช้ปุ๋ยอินทรียเพื่อปรับปรุงบำรุงดินในแนวทางเกษตรยั่งยืน

(ลงชื่อ) กานต์ ภูริหิรัญกุล

(นางวรรณลดา สุนันพงศ์ศักดิ์)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการเกษตร 7

(วันที่) ๑๔ มี. ๒๕๓๙